

Skriftligt besvarede spørgsmål

Fra de pågældende ministre er der modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget (spørgsmål og svar er optrykt i den ordlyd, hvori de er modtaget):

- Amby, Christen (SF): Spm. nr. S 130
 Andersen, Kim (V): Spm. nr. S 2 og 3
 Andersen, Yvonne Herløv (CD): Spm. nr. S 111
 Behnke, Tom (FP): Spm. nr. S 53 og 75
 Hansen, Eva Kjer (V): Spm. nr. S 28-30
 Hansen-Nord, Peter (V): Spm. nr. S 241 (suppl. besv.)
 Hornbech, Birthe Rønn (V): Spm. nr. S 82-92
 Jensby, Svend Aage (V): Spm. nr. S 71-74
 Jespersen, Jørn (SF): Spm. nr. S 102
 Kirk, Jens (V): Spm. nr. S 39, 40 og 62-65
 Kjærsgaard, Pia (DF): Spm. nr. S 106 og 107
 Kjølner, Harald (V): Spm. nr. S 18-20
 Kolstrup, Søren (EL): Spm. nr. S 9 og 10
 Madsen, Jens Hald (V): Spm. nr. S 66-68
 Rudiengaard, Preben (V): Spm. nr. S 1
 Rønde, Karen (V): Spm. nr. S 27, 41-45, 118 og 119
 Schmidt, Hans Christian (V): Spm. nr. S 32-34 og 80
 Seeberg, Gitte (KF): Spm. nr. S 4
 Skaarup, Birthe (DF): Spm. nr. S 94
 Søndergaard, Søren (EL): Spm. nr. S 148-150
 Søvnald, Villy (SF): Spm. nr. S 55 og 56
 Vibjerg, Jens (V): Spm. nr. S 5, 6 og 115
 Videbæk, Tove (KRF): Spm. nr. S 93

Spm. nr. S 130

Til skatteministeren (12/10 99) af:

Christen Amby (SF):

»Hvorledes sikrer ministeren, at pengeinstitutterne ikke i den skattepligtige indkomst fratrukker hensættelser til erstatningskrav i selskabstømmersager?«

Begrundelse

En række pengeinstitutter har i årsregnskabet for 1998 foretaget hensættelser til erstatningskrav for deltagelse i selskabstømmersager.

Disse krav bygger bl.a. på, at pengeinstitutterne har deltaget i overtrædelse af selvfinansie-

ringsforbudet i selskabslovgivningen (aktieselskabslovens § 115, stk. 2, jf. stk. 5, eller tilsvarende bestemmelse i anpartsselskabsloven).

På grund af uklare regnskabsregler er de pågældende hensættelser ofte ikke vist direkte i pengeinstituttets årsregnskab.

Da de pågældende hensættelser vedrører endnu ikke betalte erstatninger, kan de ikke fratrækkes skattemæssigt.

Dertil kommer, at de erstatninger, der er begrundet i overtrædelse af selvfinansieringsforbudet og overtrædelse af andre lovregler, ikke vil være fradragsberettigede ved betalingen.

Det er derfor vigtigt, at det sikres, at der ikke sker fradrag for de pågældende hensættelser. Uretmæssige fradrag vil jo nedsætte statens provenu fra erstatningssagerne.

Svar (15/10 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Pengeinstitutternes skattemæssige forhold er som hovedregel ikke reguleret efter et særligt regelsæt, men følger de almindelige skatteretlige bestemmelser.

Ligningsrådets anvisning fra 1989, der giver pengeinstitutter m.v. tilladelse til fradrag for hensættelser til tab på udlån og garantidebitorer, kan ikke anvendes for hensættelser til erstatningskrav i selskabstømmingssager. Dette allerede fordi der ikke er tale om en erstatning for tab på et låneforhold.

I det omfang erstatningen kan anses for driftstab, behandles udgiften efter statsskattelovens bestemmelser, hvorefter erstatningen først kan fradrages på det tidspunkt hvor udgiften er afholdt, d.v.s. på betalingsstidspunktet.

Det fremgår af Ligningsvejledningen for erhvervsdrivende 1998 afsnit E.B.3.9, at udgifter til erstatninger kan fradrages i det omfang erstatningsansvaret er pådraget i forbindelse med drift af erhvervsvirksomhed og er udslag af en normal driftsrisiko ved udøvelsen af det pågældende erhverv. Den omstændighed, at erstatningsansvaret er pådraget ved en strafbar handling, udelukker ikke i sig selv fradragsret. Efter praksis er der dog normalt ikke fradrag for erstatningsbetalinger i tilfælde, hvor erstatningsansvaret baseres på den erhvervsdrivendes forsætlige eller groft uagtsomme handlinger.

Pengeinstitutternes erstatningsansvar i selskabstømmingssagerne vil typisk være pådraget som følge af, at de har vidst eller burde vide, at